

УДК 342.9:316.472.4

Ольга Скочиляс-Павлів

доцент кафедри адміністративного та інформаційного права
Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти
Національного університету “Львівська політехніка”,
канд. юрид. наук
olypav2019@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0001-6737-7628>

Марта Змисла

студентка
Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти
Національного університету “Львівська політехніка”
martazmysla@ukr.net

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОВЕДІНКИ ОКРЕМИХ КАТЕГОРІЙ ОСІБ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

<http://doi.org/10.23939/law2020.26.173>

© Скочиляс-Павлів О., Змисла М., 2020

Проаналізовано стан правового регулювання розміщення інформації у соціальних мережах державними службовцями. Зазначено, що соціальні мережі перетворилися на стандартний канал соціальних комунікацій між людьми. Державні службовці використовують соціальні мережі як один з найпотужніших інструментів у комунікації з громадянами та між собою, а також як майданчик для обмірковування важливих суспільно-політичних питань та дискусій. Така ситуація вимагає належного правового регулювання поведінки відповідних осіб у соціальних мережах. Проте законодавство України у цій сфері тільки розвивається і не достатньо врегулює усі аспекти користування соціальними мережами, зокрема державними службовцями. Разом з тим судова практика України багата на різноманітні справи, пов'язані із притягненням до відповідальності державних службовців внаслідок формулювання та вираження своїх поглядів в соціальних мережах. Якщо правила поведінки суддів, адвокатів у соціальних мережах врегульовані у відповідних актах (Кодекс суддівської етики, Правила адвокатської етики), то поведінка службовців органів виконавчої влади в мережі Інтернет не врегульована на законодавчому рівні. Відтак підкреслюється, що держава повинна розробити дієву політику, спрямовану на створення безпеки в інформаційному середовищі, яка б визначала юридичні та етичні аспекти, що виникають при використанні соціальних мереж публічними особами. Соціальні мережі також є інструментом, за допомогою якого їх користувачі демонструють свої соціальні зв'язки. Саме тому варто було б сформулювати єдиний правовий підхід до визначення поняття “дружба” у соціальних мережах, оскільки на практиці виникають сумніви стосовно розуміння поняття “дружба” між учасниками судового процесу, що інколи слугує підставою для відведення судді.

Ключові слова: інформація, комунікація, соціальні мережі, Інтернет, державні службовці.

Постановка проблеми. Сьогодні Інтернет – це майданчик, де встановлюються контакти між людьми, відбуваються грошові операції, проводяться дослідження, транслюються відеоуроки, відбуваються покупки.

Все більшого значення набуває спілкування між людьми в мережі Інтернет за допомогою соціальних мереж. Можна стверджувати, що соціальні мережі перетворилися на стандартний канал соціальних комунікацій. З кожним роком зростає число користувачів тих чи інших соціальних мереж, які стали звичним способом спілкування для більшості людей, незважаючи на кордони. Політики, державні службовці не відстають у тенденції використання соціальних мереж як одного з найпотужніших інструментів у комунікації з громадянами та між собою.

Разом з тим доводиться констатувати, що все частіше Інтернет стає засобом для вчинення протиправних, антисоціальних та аморальних дій. Законодавство України у цій сфері тільки розвивається і не регулює на належному рівні усі аспекти користування соціальними мережами, в тому числі державними службовцями.

Аналіз дослідження проблеми. Посилення ролі соціальних мереж у сучасних умовах як засобу комунікації спричинило і зростання інтересу до вивчення питань, пов'язаних із регулюванням поведінки працівників органів державної влади в соціальних мережах. Проте спілкування в соціальних мережах становить інтерес не лише для вчених-правознавців, воно виступає об'єктом дослідження економістів, оскільки все більшого значення набувають онлайн-покупки та продажі через соціальні мережі, а відтак досліджується вплив соціальних мереж на відносини з клієнтами (І. Ушакова, С. Панасенко та ін.). Вчені-соціологи досліджують процеси, які пов'язані із кількісними та якісними показниками користування соціальними мережами та їх вплив на формування соціального середовища (С. Сидоров, К. Коган та ін.). Науковці-психологи також знаходять цікаві теми для дослідження, наприклад, про вплив соціальних мереж на повсякденне життя людей (Т. Занько, Г. Мироненко та ін.). Правовим аспектам регулювання соціальних мереж присвятили свої наукові праці такі вчені, як О. Баранова, В. Горючий, А. Карпець, Я. Камініс, Л. Косар, О. Онищенко, В. Попик, Р. Радейко, О. Радкевич, М. Рижков, Е. Халісте, Р. Черниш, О. Якимчук та ін.

Метою статті є аналіз стану правового регулювання поведінки адвокатів, суддів та інших державних службовців при використанні ними соціальних мереж.

Виклад основного матеріалу. Сьогодні комунікаційні технології посідають чільне місце в процесі спілкування людей. Соціальні мережі слугують для обміну інформацією, спілкування та взаємодії між людьми. Донедавна віртуальне спілкування не було так поширене серед людей. Однак, останніми роками зростає кількість соціальних мереж та стрімко зростає кількість людей, які реєструються та користуються ними.

Поняття “соціальна мережа” запровадив у 1954 році соціолог Джеймс Барнс. Варто погодитися з думкою В. М. Сазанова про те, що соціальні мережі об'єднують осіб (акторів), які мають спільні інтереси, вподобання [1].

Комунікаційне агентство PlusOn, яке займається діджитал-маркетингом, на своєму офіційному сайті оприлюднило дані, відповідно до яких кількість українських користувачів в мережі Facebook у 2018 році зросла на 1,8 млн. Стосовно мережі Instagram, то українська аудиторія за 2018 рік збільшилася на 50,7 % до 11 млн. Аналіз було підготовлено на основі даних з рекламного кабінету Facebook, Google, Держстату, Factum Group, Digital 2019 reports from Hootsuite, We Are Social та Appannie [2].

Впродовж останніх років працівники державних служб використовують соціальні мережі для висвітлення своїх думок з приводу стану справ у державі. Можна стверджувати, що соціальні мережі стають майданчиком для обмірковування важливих суспільно-політичних питань. Сьогодні соціальні мережі активно застосовують у своїй політиці глави держав, державні чиновники, розгортаються палкі дискусії з різноманітних питань серед керівних посадових осіб держав.

Варто зауважити, що 23 травня 2018 року Федеральний суд Нью-Йорку прийняв рішення, згідно з яким Президент США не має права блокувати користувачів Twitter, оскільки такі дії порушують право на свободу слова [3].

Сьогоднішня судова практика України багата на різноманітні справи, пов'язані із притягненням до відповідальності державних службовців через формулювання та вираження своїх поглядів у соціальних мережах. Зокрема, справа № 809/538/17 від 15.05.2017 року за позовом звільненого працівника прокуратури до Прокуратури Івано-Франківської області про скасування наказу за № 181к від 23.03.2017 р. є свідченням вищесказаного. Суть справи полягала в тому, що наказом № 19 к від 11.01.2017 року прокурором Івано-Франківської області за порушення вимог ст.19 Закону України “Про прокуратуру”, Кодексу професійної етики та поведінки працівників прокуратури, позивачу оголошено застереження про припинення неетичної поведінки та попереджено про застосування до нього дисциплінарного стягнення в разі недотримання принципів професійної етики та поведінки. Позивач в обґрунтуванні свої вимог зазначив, що оголошене наказом застереження не є дисциплінарним стягненням, а лише інструментом морального впливу. Наголосив на тому, що його висловлювання в мережі Facebook не є публічними і є оціночними, з висловлювання яких відповідно до ст. 30 Закону України “Про інформацію” ніхто не може бути притягнутий до відповідальності. Зазначив, що дописи здійснив у неробочий час та поширив інформацію як громадянин, а не як прокурор. Водночас суд, на підставі поданих доказів, а саме, скріншотів дописів у соціальній мережі Facebook, прийшов до висновку про порушення Правил етичної поведінки державного службовця, яке по своїй суті, було здійснено у формі образливих висловлювань стосовно своїх безпосередніх керівників [4].

Поступово у вітчизняному законодавстві впроваджуються норми, які стосуються етичної поведінки державних службовців у соціальних мережах. Зокрема, XI з'їзд суддів України 22.02.2013 р. прийняв Кодекс суддівської етики. Так, ст. 20 Кодексу суддівської етики містить норму, згідно якої участь судді у соціальних мережах, Інтернет-форумах та застосування ним інших форм спілкування в мережі Інтернет є допустимими, проте суддя може розміщувати, коментувати лише ту інформацію, використання якої не завдає шкоди авторитету судді та судової влади [5].

Коментар до Кодексу суддівської етики містить приклади поведінки суддів, яка не відповідає вимогам ст. 20 цього нормативного документа: 1) судді розмістили фотографії в соцмережах, на одній з яких суддя сидить в залі судових засідань з ногами на столі. Підпис під фотографією: “Я, звичайно, не досконалість, але шедевр ще той!”; 2) суддя на розміщеному у соцмережах фотознімку зображена в залі засідання з молотком в руці на тлі державних символів, нижче слідував коментар: “Дам по лобі всім, хто буде на мене “наїжджати””; 3) на розміщеному у соцмережах знімку зображена суддя із пляшкою горілки [6].

Варто зауважити, що Рада суддів надає відповідні вказівки щодо поведінки суддів у соціальних мережах:

1) суддя зобов'язаний стримуватись від публічної правової оцінки рішень, що ухвалені судом першої, апеляційної, касаційної інстанції та не виражати своїх міркувань стосовно правових позицій суддів. Недопустимим є критика, що може спричинити у суспільстві сумніви стосовно професійної діяльності суддів. Суддя не має права розголошувати процедуру прийняття рішень шляхом таємного голосування під час діяльності органів суддівського самоврядування;

2) суддя повинен бути відповідальний у питаннях, які стосуються інформації, яку він поширює у соціальних мережах, в мережі Інтернет, на своїй власній соціальній сторінці. Суддя не має права публікувати власні фотографії та фотографії своїх колег, які можуть вплинути негативно на авторитет судової влади;

3) недопустиме є розміщення фотографій суддів в мантиях та з нагрудним знаком, за винятком офіційно-ділових заходів.

Враховуючи те, що соціальні мережі є інструментом, за допомогою якого користувачі соціальних мереж демонструють свої соціальні зв'язки, то варто було б сформулювати єдиний

правовий підхід до визначення поняття “дружба” у соціальних мережах. Зокрема, на практиці виникають сумніви стосовно розуміння поняття “дружба” між учасниками судового процесу, що інколи слугує підставою для відведення судді. Зокрема, у справі № 2/337/1013/2017 Хотинський районний суд м. Запоріжжя розглядав клопотання позивача про відведення судді. Позивач стверджував, що представник відповідача є в друзях в головуючого судді у справі в соціальній мережі Facebook. На думку представника позивача, суддя у зв’язку з цим може бути прямо чи опосередковано зацікавленим в результаті розгляду справи на користь відповідача. За результатами розгляду вказаного клопотання суддя відмовив в його задоволенні, мотивуючи свою відмову тим, що позивач не навів обґрунтованих підстав з відповідними доказами для відведення суддів. Суд зауважив, що поняття “друзі” є досить широке та надає користувачам певного статусу та доступу до інформації, але це не може вказувати на особливі стосунки в розумінні процесуального законодавства, які були б підставами для відведення судді [7].

Ще одне схоже рішення ухвалене за результатами розгляду клопотання про відведення судді у справі № 802/541/17-а. Однією з підстав, на яку посилався позивач для відведення судді, було те, що представник відповідача є в друзях у судді в соціальній мережі. Дану обставину суд визнав, однак зазначив, що це не може свідчити про існування між учасниками “дружби” в прямому розумінні цього слова. В ухвалі суд наводить цитату з рішення Касаційного суду Франції від 05.01.2017 року: “...термін “друг”, що використовується для позначення людей, які згодні увійти в контакт через соціальні мережі, не відсилає до дружніх стосунків у традиційному сенсі цього слова...існування контактів між різними людьми через ці мережі не достатньо, щоб встановити конкретну упередженість; соціальна мережа є просто специфічним засобом комунікації між людьми, які мають спільні інтереси, і в цьому випадку, однаковий рід занять” [8].

Американська асоціація юристів надає певні рекомендації, яких повинні дотримуватися юристи в процесі публікування дописів у мережі Інтернет. Зокрема: 1) вони повинні завжди оцінювати інформацію, яку вони публікують; 2) юридичним фірмам необхідно продумати певну політику, яка б була розрахована на соціальні мережі, яка б поєднувала етичні норми та юридичні тонкощі, що виникають при використанні соціальних мереж своїми співробітниками та провести серед співробітників відповідний інструктаж щодо використання соціальних мереж [9].

Таким чином, Американська асоціація юристів вказує, що юристи повинні зменшувати використання соціальних мереж, реклами, комунікацій. Варто зазначити, що AmericanBarAssociate надає схожі вказівки адвокатам. Зокрема, адвокати повинні враховувати етичні норми поведінки та звертати увагу на інформацію, яку вони публікують в мережі Інтернет. Також, юридичні фірми, насамперед уряд, повинні розробити політику, яка б сприяла вирішенню юридичних та етичних проблем, які утворюються внаслідок використання соціальних мереж [10].

З’їзд адвокатів України долучився до врегулювання правил поведінки в соціальних мережах і 09.06.2017 року прийняв рішення про внесення змін до Правил адвокатської етики (далі – Правила), які стосуються питання спілкування адвокатів у соціальних мережах.

Прийняття вказаного рішення було надзвичайно доцільним, оскільки адвокати все частіше розгортають палкі дискусії з тих чи інших питань, коментують відповідні дописи, здійснюють різноманітні публікації в мережі Інтернет.

Зокрема, ст. 57 Правил встановлює, що участь адвоката у соціальних мережах (наприклад, але не обмежуючись: Facebook, Twitter, LinkedIn, Pinterest, Google Plus+, Tumblr, Instagram, Flickr, MySpace та інших), Інтернет-форумах та застосування ним інших форм спілкування в мережі Інтернет є допустимими, проте адвокат може розміщувати, коментувати лише ту інформацію, використання якої не завдає шкоди авторитету адвокатів та адвокатури загалом.

Адвокат при користуванні соціальними мережами, інтернет-форумами та іншими формами спілкування в мережі Інтернет повинен дотримуватись своїх професійних обов’язків, передбачених чинним законодавством України, Правилами, рішеннями З’їзду адвокатів України та Ради адвокатів України.

Використання адвокатом соціальних мереж, інтернет-форумів та інших форм спілкування в мережі Інтернет повинно відповідати таким принципам: незалежності; професійності; відповідальності; чесності; стриманості та коректності; гідності; недопущення будь-яких проявів дискримінації; толерантності та терпимості; корпоративності та збереження довіри суспільства; конфіденційності [11].

Враховуючи вищенаведені норми, адвокати зобов'язані публікувати лише ту інформацію, яка не заподіє шкоди авторитету інституту адвокатури. Зважаючи на це, видається, доцільним визначити поняття авторитету адвокатури в законодавстві України.

На жаль, як показує практика, адвокати інколи порушують вищенаведені норми, в частині нестриманості, агресії стосовно публікації різних дописів, коментарів.

На противагу від представників судової гілки влади та адвокатів, поведінка службовців органів виконавчої влади в мережі Інтернет не врегульована на законодавчому рівні.

Проаналізувавши численні офіційні відповіді міністерств як органів виконавчої влади, слід зазначити, що їхня позиція зводиться до трьох аргументів. Зокрема:

1. Відсутність на законодавчому рівні регулювання поведінки працівників при публікуванні різноманітних дописів у соціальних мережах. Так, Міністерство закордонних справ України надало наступну відповідь: “окремих нормативно-правових актів або правил поведінки у соціальних мережах МЗС не встановлено” [12]; Міністерство інформаційної політики України: “активність співробітників у соціальних мережах не входить до їх посадових обов'язків, а тому не підпадає під врегулювання на рівні внутрішніх актів” [13].

2. Наявність законодавчого регулювання поведінки державних службовців при публікуванні та висвітлювання свої думок у соціальних мережах, зокрема таке регулювання встановлено нормами Конституції України, Законом України “Про державну службу”, правилах етичної поведінки державних службовців і правилах внутрішнього трудового розпорядку (Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України [14], Міністерство оборони України [15], Міністерство культури України [16]).

3. Відсутністю потреби у врегулюванні поведінки працівників при публікуванні та коментуванні дописів у соціальних мережах. Так, Міністерство аграрної політики та продовольства України вказує, що “наявність наказу Національного агенства України з питань державної служби “Про затвердження Загальних правил етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування” від 05.08.2016 року № 158 розповсюджується на всіх, без винятку, державних службовців, то немає необхідності у прийнятті окремого документа щодо правил поведінки державних службовців Мінагрполітики у соціальних мережах [17].

Враховуючи вищенаведене, вбачається, що Україна зробила кілька кроків вперед, спрямованих на врегулювання поведінки адвокатів, суддів, тобто представників правничої професії в мережі Інтернет. Проте, надалі залишається актуальним питання створення єдиної позиції щодо поведінки службовців органів державної виконавчої влади у соціальних мережах. Держава повинна розробити дієву політику, спрямовану на створення безпеки в інформаційному середовищі, яка б визначала юридичні та етичні питання, які виникають при використанні соціальних мереж публічними службовцями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Сазанов В. М. Социальные сети – анализ и перспективы. URL: <http://spkurdyumov.ru/biology/socialnye-seti-analiz-i-perspektivy>.
2. Комунікаційне агенство PlusOn. URL: <https://rma.team>.
3. Case 1 : 17-cv-05205-NRB.May 23? 2018/ URL:<https://knightcolumbia.org/cases/knight-institute-v-trump>.
4. Постанова Івано-Франківського окружного адміністративного суду у справі № 809/538/17 від 15.05.2017 р. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/66531218>.
5. Кодекс суддівської етики, затверджений XI з'їздом суддів України 22.02.2013 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001415-13>.
6. Коментар до Кодексу суддівської етики, затверджений рішенням Ради суддів України від 04.02.2016 р. № 1. URL: <http://rsu.gov.ua/uploads/article/komentar-kodeksusuddivskoietiki-edd47ed191.pdf>.
7. Ухвала Хотинського районного суду м. Запоріжжя у справі № 2/337/1013/2017 від 19.07.2017 р. URL:<http://reyestr.court.gov.ua>.
8. Ухвала Вінницького окружного адміністративного суду у справі № 802/541/17-а від 19.04.2017 р. URL:

<http://reyestr.court.gov.ua/Review/66258810>. 9. AMERICAN BAR ASSOCIATION. ATTORNEY ETHICS & SOCIAL MEDIA. URL:https://www.americanbar.org/content/dam/aba/administrative/state_local_government/EthicalConsiderationJulieTappendorf.authcheckdam.pdf. 10. Attorneyethics-socialmedia. URL:<https://webpresenceesq.com/ethics/ethics-social-media-and-lawyers-8-tips-to-stay-in-line-with-the-aba>. 11. Ключові рішення звітно-виборного з'їзду адвокатів України. URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/pravila/2017-06-09-pravila-2017_596f00dda53cd.pdf. 12. Лист-відповідь Міністерства закордонних справ України № 211/19-172/3-1013 від 16.05.2018 р. на запит на отримання публічної інформації від 30.05.2018 р. URL: <http://aphd.ua/yak-ministerstva-rehuliiuit-povedinku-pratsivnykiv--u-sotsmerezkhkh>. 13. Лист-відповідь Міністерства інформаційної політики України № 02-20/15-05 від 15.05.2018 р. на запит на отримання публічної інформації від 10.05.2018 р. URL: <http://aphd.ua/yak-ministerstva-rehuliiuit-povedinku-pratsivnykiv--u-sotsmerezkhkh>. 14. Лист-відповідь Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України № 8/23-193-18 від 16.05.2018 р. на запит на отримання публічної інформації від 10.05.2018 р. URL: <http://aphd.ua/yak-ministerstva-rehuliiuit-povedinku-pratsivnykiv--u-sotsmerezkhkh>. 15. Лист-відповідь Міністерства оборони України № 183/2/337 від 18.05.2018 р. на запит на отримання публічної інформації від 10.05.2018 р. URL: <http://aphd.ua/yak-ministerstva-rehuliiuit-povedinku-pratsivnykiv--u-sotsmerezkhkh>. 16. Лист-відповідь Міністерства культури України від 24.05.2018 р. “69/8-1/76-18 на запит на отримання публічної інформації від 10.05.2018 р. URL: <http://aphd.ua/yak-ministerstva-rehuliiuit-povedinku-pratsivnykiv--u-sotsmerezkhkh>. 17. Лист-відповідь Міністерства аграрної політики та продовольства України від 10.05.2018 р. № 37-17-16/13370 на запит на отримання публічної інформації від 10.05.2018 р. URL: <http://aphd.ua/yak-ministerstva-rehuliiuit-povedinku-pratsivnykiv--u-sotsmerezkhkh>.

REFERENCES

1. Sazanov V. M. Sotsyalnye sety – analiz yu perspektivy[Social networks - analysis and prospects]. URL: <http://spkurdyumov.ru/biology/socialnye-seti-analiz-i-perspektivy>. 2. Komunikatsiine ahenstvo PlusOn. URL: <https://tma.team>. 3. Case 1 : 17-cv-05205-NRB.May 23? 2018/ URL:<https://knightcolumbia.org/cases/knight-institute-v-trump>. 4. Postanova Ivano-Frankivskoho okruzhnoho administratyvnoho sudu u spravi № 809/538/17 vid 15.05.2017 r. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/66531218>. 5. Kodeks suddivskoi etyky, zatverdzhenyi XI z'izdom suddiv Ukrainy 22.02.2013 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001415-13>. 6. Komentar do Kodeksu suddivskoi etyky, zatverdzhenyi rishenniam Rady suddiv Ukrainy vid 04.02.2016 r. № 1. URL: <http://rsu.gov.ua/uploads/article/komentar-kodeksusuddivskoietiki-edd47ed191.pdf>. 7. Ukhvala Khotynskoho raionnoho sudu m. Zaporizhzhia u spravi № 2/337/1013/2017 vid 19.07.2017 r. URL:<http://reyestr.court.gov.ua>. 8. Ukhvala Vinnytskoho okruzhnoho administratyvnoho sudu u spravi № 802/541/17-a vid 19.04.2017 r. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/66258810>. 9. AMERICAN BAR ASSOCIATION. ATTORNEY ETHICS & SOCIAL MEDIA. URL:https://www.americanbar.org/content/dam/aba/administrative/state_local_government/EthicalConsiderationJulieTappendorf.authcheckdam.pdf. 10. Attorneyethics-socialmedia. URL: <https://webpresenceesq.com/ethics/ethics-social-media-and-lawyers-8-tips-to-stay-in-line-with-the-aba>. 11. Kliuchovi rishennia zvitno-vybornoho zizdu advokativ Ukrainy. URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/pravila/2017-06-09-pravila-2017_596f00dda53cd.pdf. 12. Lyst-vidpovid Ministerstva zakordonnykh sprav Ukrainy № 211/19-172/3-1013 vid 16.05.2018 r. na zapyt na otrymannia publichnoi informatsii vid 30.05.2018 r. URL: <http://aphd.ua/yak-ministerstva-rehuliiuit-povedinku-pratsivnykiv--u-sotsmerezkhkh>. 13. Lyst-vidpovid Ministerstva informatsiinoi polityky Ukrainy № 02-20/15-05 vid 15.05.2018 r. na zapyt na otrymannia publichnoi informatsii vid 10.05.2018 r. URL: <http://aphd.ua/yak-ministerstva-rehuliiuit-povedinku-pratsivnykiv--u-sotsmerezkhkh>. 14. Lyst-vidpovid Ministerstva rehionalnoho rozvytku, budivnytstva ta zhytlovo-komunalnoho gospodarstva Ukrainy № 8/23-193-18 vid 16.05.2018 r. na zapyt na otrymannia publichnoi informatsii vid 10.05.2018 r. URL: <http://aphd.ua/yak-ministerstva-rehuliiuit-povedinku-pratsivnykiv--u-sotsmerezkhkh>. 15. Lyst-vidpovid Ministerstva oborony Ukrainy № 183/2/337 vid 18.05.2018 r. na zapyt na otrymannia publichnoi informatsii vid 10.05.2018 r. URL: <http://aphd.ua/yak-ministerstva-rehuliiuit-povedinku-pratsivnykiv--u-sotsmerezkhkh>. 16. Lyst-vidpovid Ministerstva kultury Ukrainy vid 24.05.2018 r. “69/8-1/76-18 na zapyt na otrymannia publichnoi informatsii vid 10.05.2018 r. URL: <http://aphd.ua/yak-ministerstva-rehuliiuit-povedinku-pratsivnykiv--u-sotsmerezkhkh>. 17. Lyst-vidpovid Ministerstva ahrarnoi polityky ta prodovolstva Ukrainy vid 10.05.2018 r. № 37-17-16/13370 na zapyt na otrymannia publichnoi informatsii vid 10.05.2018 r. URL: <http://aphd.ua/yak-ministerstva-rehuliiuit-povedinku-pratsivnykiv--u-sotsmerezkhkh>.

Дата надходження: 12.03.2020 р.

Olha Skochylas-Pavliv

Educational-Scientific Institute of Law, Psychology
and Innovative Education,
Lviv Polytechnic National University,
Department of Administrative and Information Law
Ph.D.

Marta Zmysla

student
Educational-Scientific Institute of Law, Psychology
and Innovative Education,
Lviv Polytechnic National University

ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION OF THE BEHAVIOR OF INDIVIDUAL CATEGORIES OF PERSONS IN SOCIAL NETWORKS

The article analyzes the state of legal regulation of information placement on social networks by public officials. It is noted that social networks have become the standard channel of social communication between people. Public officials use social networks as one of the most powerful tools in communication with citizens and among themselves, as well as a platform for discussing important socio-political issues and discussions. This situation requires proper legal regulation of the behavior of the relevant persons on social networks. However, the legislation of Ukraine in this area is only developing and does not sufficiently regulate all aspects of the use of social networks, including public officials. At the same time, the judicial practice of Ukraine is rich in various cases related to holding public servants accountable by formulating and expressing their views on social networks. If the rules of conduct of judges, lawyers in social networks are regulated in the relevant acts (Code of Judicial Ethics, Rules of Attorney Ethics), then the behavior of officials of the executive power on the Internet is not regulated at the legislative level. Therefore, it is emphasized that the state should develop an effective policy aimed at creating security in the information environment, which would determine the legal and ethical issues arising from the use of social networks by public officials. Social networks are also a tool for their users to showcase their social connections. That is why it would be worthwhile to formulate a single legal approach to defining the concept of “friendship” in social networks, since in practice there are doubts about the understanding of the term “friendship” between participants in the trial, which sometimes serves as a ground for withdrawal a judge.

Key words: information, communication, social networks, Internet, public officials.